

Sygnatura akt *VII K 35/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Pośpiech

Protokolant Monika Nowak

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2014 roku

sprawy

A. M., syna G. i J. z domu B., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że

w dniu 23 stycznia 20013 roku w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził przedstawiciela firmy (...) S.A. W., do niekorzystnego rozporządzania mieniem, w ten sposób że podał nieprawdziwe dane co do zatrudnienia i osiąganych dochodów w firmie (...) w Ś. i wyłudził pożyczkę gotówkową w kwocie 500 zł. czym działał na szkodę firmy (...) S.A. W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego A. M. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego przestępstwo z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

Sygn. akt VII K 35/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

A. M. mieszka w W. przy ulicy (...). Posiada pozostającą na jego utrzymaniu córkę, na rzecz której ma zasądzone alimenty w wysokości 350 zł miesięcznie.

Dowody: protokół zatrzymania osoby – A. M. k. 14, protokół przesłuchania podejrzanego – A. M. k. 19, zeznania oskarżonego - A. M. – k. 53

W dniu 23 stycznia 2013 roku A. M. złożył wniosek o udzielenie pożyczki w kwocie 500 zł firmie (...) S.A. Przedstawicielka, M. N., reprezentująca interesy w/w firmy, przeprowadziła wywiad środowiskowy na okoliczność ustalenia sytuacji materialnej A. M.. W trakcie wywiadu, A. M. oświadczył, że jest zatrudniony na stanowisku malarz – piaskarz w firmie (...) z siedzibą w Ś. i uzyskuje dochód miesięczny w wysokości 1600 zł netto.

A. M. w trakcie przeprowadzonego wywiadu środowiskowego nie ujawnił pracownikowi (...) S.A. znanej mu informacji, że w momencie zawarcia umowy pozostaje osobą bez stałego zatrudnienia oraz toczących się wobec niego czynności poszukiwawczych prowadzonych przez policję, celem osadzenia w Zakładzie (...) w P., na skutek których istniał brak możliwości spłacenia udzielonej pożyczki.

W dniu 23 stycznia 2013 roku (...) S.A. na podstawie udzielonych przez A. M. informacji oraz powziętego zobowiązania potwierdzonych na stosownej umowie, przyznał i wypłacił A. M. pożyczkę w wysokości 500 zł z obowiązkiem spłaty raty w kwocie 20,86 zł tygodniowo.

A. M., składając 23 stycznia 2013 roku fałszywe oświadczenie o miejscu zatrudnienia i uzyskiwanych dochodach, działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, wyłudził od (...) S.A. pożyczkę w wysokości 500 zł.

Dowody: wniosek o pożyczkę z dnia 23 stycznia 2013 r., k. 7, umowa pożyczki pieniężnej – pakiet gotówka z dnia 23 stycznia 2013r., k. 5, protokół przesłuchania osoby podejrzanej – A. M., k. 19-20.

W dniu 20 listopada 2013 roku asp. Ł. W. z Komendy Powiatowej Policji w W. przyjął protokół ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej od I. P., zatrudnionego na stanowisku kierowniczym ds. rozwoju firmy (...) S.A. W toku poczynionych ustaleń osiągnięto informację, że A. M., na mocy podpisanej przez strony umowy nr (...), zobowiązał się do spłaty łącznej udzielonej pożyczki wraz z odsetkami w wysokości 938,68 zł, jednakże nie uiszczył żadnej raty na poczet zaciągniętego zobowiązania oraz nie kontaktował się w sprawie jej spłacenia, co wyczerpało przesłankę o zachodzeniu podejrzenia popełnienia przestępstwa wyłudzenia w/w kwoty na szkodę (...) S.A. Do złożonego zawiadomienia załączono kserokopię dokumentów umowy udzielenia pożyczki.

Komenda Powiatowa Policji w W., celem wyjaśnienia okoliczności sprawy, skontaktowała się z K. L., prowadzącym do grudnia 2013 roku firmę Przedsiębiorstwo Usługowe (...) w Ś., w której rzekomo zatrudnionym miał być podejrzany. Na stosownym protokole przesłuchania osoby w charakterze świadka z dnia 3 lutego 2014 roku, w/w potwierdził, iż A. M. ubiegał się w maju lub czerwcu 2012 roku o umowę o pracę, do podpisania której nigdy nie doszło z powodu zatrzymania podejrzanego przez funkcjonariuszy policji. Świadek dodał, iż A. M. nigdy nie figurował na liście osób zatrudnionych w firmie (...), a zatem z tytułu rzekomo wykonywanej pracy nie uzyskiwał dochodów uwzględnionych w umowie z pożyczkodawcą.

Dowody: notatka urzędowa Komendy Powiatowej Policji w W. z dnia 20 listopada 2013 roku, k. 1, protokół przesłuchania świadka – I. P. z dnia 20 listopada 2013 roku, k. 2-3, protokół przesłuchania świadka – K. L., k. 13

W dniu 4 lutego 2014 roku funkcjonariusze z Komendy Powiatowej Policji w W. dokonali zatrzymania A. M., podejrzanego o przestępstwo doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i wyłudzenia pożyczki od firmy (...) S.A. W., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. Podejrzany przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że świadomie podjął decyzję o udzieleniu fałszywych informacji na temat zatrudnienia i uzyskiwanych dochodów, a także o możliwości spłaty raty, zaś uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na potrzeby córki, matki, własnych drobnych wydatków życia codziennego w postaci butów i koszulki oraz na alkohol.

Oświadczył: „W momencie jak starałem się o tą pożyczkę to podałem ustnie, że pracuję w firmie (...) w Ś., co było nieprawdą. Pożyczkę wziąłem chociaż wiedziałem, że nie będę miał możliwości jej spłacenia. Nie zapłaciłem żadnej raty.”

Dowody: protokół zatrzymania osoby z dnia 4 lutego 2014 roku – A. M., k. 14, protokół przesłuchania podejrzanego z dnia 4 lutego 2014 roku – A. M., k. 19-20.

Sąd zważył, co następuje

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, sąd doszedł do przekonania, że zarówno sprawstwo jak i okoliczności popełnienia przez oskarżonego A. M. zarzucanego mu czynu, nie budzą żadnych wątpliwości.

Podstawę ustaleń faktycznych istotnych w sprawie stanowiły wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków, tj. I. P. oraz K. L., notatka urzędowa funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w W. z dnia 20 listopada 2013 roku, jak również dowody z dokumentów w postaci: wniosku i umowy pożyczki pieniężnej nr (...) z dnia 23 stycznia 2013 roku.

Wyjaśnieniom oskarżonego, w których w całości przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz winy, dano wiarę w całości, albowiem znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonym, kompletnym materiale dowodowym.

Przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. polega na doprowadzeniu przez sprawcę osoby trzeciej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym, bądź cudzym za pomocą wprowadzenia jej w błąd, wyzyskaniu błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Na gruncie akt przedmiotowej sprawy, nie ulega wątpliwości, że swoim działaniem, polegającym na złożeniu fałszywego oświadczenia na zawartej umowie pożyczki z dnia 23 stycznia 2013 roku o miejscu zatrudnienia i uzyskiwanych z tytułu wykonywanej pracy dochodach, oskarżony wprowadził w błąd i doprowadził firmę (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem własnym w kwocie łącznej 938,68 zł, mając na celu wyłudzenie pieniędzy w wysokości 500 zł, które przeznaczył na potrzeby pozostającej pod jego opieką córki, matki, a także na użytek własny. A. M. działał umyślnie w sposób zaplanowany, przemyślany oraz świadomy, w chwili popełnienia czynu zdawał sobie sprawę z nieprawdziwości wygłaszanych przez siebie tez, a także o braku realnej możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania. Oskarżony wyjaśnił, iż nigdy nie figurował na liście osób zatrudnionych w firmie (...) w Ś., nie uzyskiwał dochodu z rzekomo wykonywanej pracy, co zostało potwierdzone w spontanicznych zeznaniach świadka K. L., prowadzącym do grudnia 2013 roku w/w przedsiębiorstwo, a zatem miał świadomość konieczności realizacji znamion przestępstwa z zarzucanego mu w treści aktu oskarżenia art. Ponadto, oskarżony wiedział, iż w momencie powzięcia decyzji ubiegania się o udzielenie pożyczki był podmiotem, wobec którego przeprowadzane były czynności poszukiwawcze policji, celem osadzenia w/w w Zakładzie (...) w P., co obiektywnie przesądzało o braku możliwości wykonywania zawodu, pobierania świadczenia pieniężnego, a w efekcie spłaty raty w wysokości 20,86 zł tygodniowo. Z perspektywy ex post, gdyby udzielone firmie (...) S.A. informacje pokrywałyby się z rzeczywistością, to z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością do wydania pozytywnej decyzji w postaci przyznania i wypłaty środków finansowych by nie doszło, z tytułu braku wypłacalności pożyczkobiorcy.

Jako pełnowartościowy dowód w sprawie uznano również zeznania świadka, I. P., który będąc zatrudnionym na stanowisku kierowniczym d/s rozwoju w firmie (...) S.A. we W., dostarczył dokumentację przebiegu zawarcia umowy pożyczki, tj. wniosek oraz umowę pożyczki pieniężnej nr (...) z dnia 23 stycznia 2013 roku, a także poinformował odpowiednie organy państwowe o zaistnieniu podejrzenia wystąpienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., przytaczając okoliczności zawarcia zobowiązania dwustronnego oraz fakt nadmiernej zwłoki w regularnym uiszczaniu raty.

Wobec powyższego, Sąd stosownie do przepisu art. 286 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu, A. M., karę w wysokości 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 wymierzył karę 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za czyn opisany w części wstępnej wyroku z dnia 6 października 2014 roku, zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonywanie wymierzonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż Sąd omyłkowo dokonał wykładni przepisów ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks Karny, stosując przepis art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., który określa wysokość nakładanego na sprawcę okresu próby w przypadku zawieszenia wykonywania kary. Mając na uwadze wiek oskarżonego, zgodnie z treścią art. 115 § 10 k.k., który w chwili popełnienia czynu zabronionego nie ukończył lat 21, a w czasie orzekania w pierwszej instancji lat 24, A. M. w świetle w/w przepisu jest sprawcą młodocianym, wobec którego nie ma zastosowania przepis art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. W przypadku zawieszenia przez Sąd wykonywania kary osobie, której przysługuje status młodocianego lub sprawcy określonego w art. 64 § 2 k.k., zastosowanie ma przepis art. 70 § 2 k.k., przewidujący okres próby w wysokości od 3 do 5 lat. Ponadto na mocy art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 73 § 1 k.k., Sąd zobligowany jest do nałożenia na sprawcę dozoru kuratora lub osoby godnej zaufania, stowarzyszenia, instytucji albo organizacji społecznej, do której działalności należy troska o wychowanie, zapobieganie demoralizacji lub pomoc skazanym.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd wziął pod uwagę dyrektywy zawarte w art. 53 § 1 k.k. i art. 54 § 1 k.k. Zdaniem Sądu, orzeczony wymiar kary stanowi adekwatną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości czynu reakcją na popełniony przez A. M. czyn niosący znamiona przestępstwa. Kara we wskazanym wymiarze powinna spełnić przede wszystkim cele prewencji indywidualnej wobec oskarżonego, który z chęci uzyskania korzyści majątkowej w postaci pożyczki bez pokrycia, dopuścił się zarzucanego mu czynu umyślnie, co nie mogło ująć uwadze przy ustalaniu wymiaru kary.

Sąd biorąc pod uwagę postawę oskarżonego, rozmiar ujemnych następstw popełnionych czynów, przyznanie się do winy i skruchę wyrażającą się w chęci naprawienia całej szkody wyrządzonej przestępstwem, względ na sytuację osobistą i rodzinną, zawiesił orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności na okres próby lat 2 (dwóch). Bezwzględna kara pozbawienia wolności, winna być bowiem stosowana wyjątkowo i tylko, gdy istnieje duże prawdopodobieństwo, graniczące z pewnością, że oskarżony dopuści się ponownego popełnienia czynu. W przypadku oskarżonego, sam fakt, że był już uprzednio karany, nie przesądza automatycznie o konieczności jego izolacji. Nadto oskarżony wyraził skruchę i zobowiązał się w całości naprawić wyrządzoną szkodę. Wobec oskarżonego przeważa prognoza dodatnia, która uzasadnia nie stosowanie izolacji bezwzględnej, a orzeczony okres próby pozwoli na resocjalizację oskarżonego i wdroży go do poszanowania porządku prawnego, by nie powrócił na drogę przestępstwa. Należy wziąć pod uwagę, że oskarżony i jej postawa nie stanowi zagrożenia dla społeczeństwa, a względy osobiste przemawiają raczej za pozostawieniem oskarżonego na wolności. Oskarżony jest ojcem córki, wymagającej opieki i troski.

Mając na uwadze art. 672 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe i opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.